

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

Газета для робочого люду. — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редкація за оголошення не відповідає.

НОТАТКИ НА ТЕМУ ДНЯ.

СКАНДАЛ ДОВКОЛА АНГЛІЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО РОЗЗБРОЄННЯ.

МекДоналд, прем'єр англійського "робітничого" уряду і Гувер, президент Злучених Держав, взяли "розброювати" флот своїх держав. Це "розброєння" має вийнятися в принципі шаленого будівництва нових військових пароплавів.

Ми не будемо тут прокувати, що з цих нарад вийде. Десятки було, вже тих нарад та договорів між представниками капіталістичних держав і проте всі згорять до зубів.

Коли американські корабельно-будівельні компанії та власники сталевих фабрик почули про наміри МекДоналда-Гувера, вони розпочали цілесу агітацію серед військових та політичних кругів за будовою кораблів.

У Вашингтоні тою аферою дуже стурбовані. Гувер каже, що ця справа "треба розсадити до дна". Але тільки каже.

В "Укр. Роб. Вістях" з 27. серпня 1929 року вміщено листа шаповалівського есера М. Мандрики до його однопартияї в Злучених Державах Б. Залевського, в якому "Директор" викриває рйжні плани про роботу шаповалівців в Канаді та називає українських фармірів і своїх співробітників не зовсім приятельськими епитемами.

У своїй рептіальї з 4. вересня "професор" пробіє відкритись від того листа епіономовид, що це не його лист, що цей лист "вкрадений", що, нарешті, йому самому "важко сказати, що ліпше: брехня фальшивник, чи злодій".

НАСЛІДНИ РЕЛІГІЙНОГО ФАНАТИЗМУ ДУХОБОРІВ.

Покажування гідї оті нещасні люди, що підлежать до секти духоборів. Люди чесні, працюють, але задурені релігійним фанатизмом, попали в страшний визиск своїх лідерів і нарешті стали жертвою репресій з боку влади.

Час і обставини робили своє. Віра в бога і в непогрішність своїх провідників почала розвиватися. Духоборська громада почала колотися. Ти, що скорше відпали і поведи самостійне господарство, стали самі поміщиками.

Так закінчилась нікому непотрібна, а ще більше самим духоборах демонстрація в Саскчевані. Чесні, ширі, працюючі люди зведені хитрими спекулянтами на шлях мільйонної боротьби.

Знизи та раціоналізація виглядає так: знизка платі, довша година праці, "speed-up" система, поштучна робота. Це для робітників.

ЧОМУ ВОНИ НЕ СТРАЙКУЮТЬ.

Канадська Національна Залізниця ("С.N.R.") звільняє робітників від праці, бо мало руху на залізницях, бо робітники вже за старі, бо за дорогі робітники.

А для верховодів, от хоч би для президента Канадської Національної Залізничі, Генрі Торнтон, раціоналізація виглядає так: в жовтні 1923 року платія його була \$50,000 на рік.

В жовтні 1926 року він дістав \$15,000 півмишкі. Отже платня його була \$65,00 на рік. До цього він одержував ще \$10,000 на кошти подорожі, хоч тикетів за залізницю не платив.

Сего року Генрі Торнтон раціоналізує собі платню до \$100,000 на рік. Каже, коли Канада мені не дасть \$100,000, то дасть Мексико, або Велика Британія.

І він дістає. Навіть страйкувати йому не прийдеється. Так виглядає раціоналізація зверху.

В СІОНІСЬКИМ ЦАРСТВІ ПАЛЕСТИНИ.

Енциклопедія Бритійської Імперії з 1924 року каже, що населення Палестини є так: магаметанів 585,000, християн 88,000, євреїв 81,000.

Єрусалим, найбільше місто Палестини, мало в 1924 році 88,000 населення. Яфа, головний осередок єврейських колоній, 45,000 населення. Гайфа 34,000. Решта дрібні міста й містечка.

45 перших єврейських колоній в околицях Яфи почав засновувати відомий багат Ротшильд, а погом і інші багаті, сіоністи, почали під протекцією Великої Британії творити там "нещадний" єврейсько-фашистську державу, визискуючи працююче населення.

Зараз по Канаді і Злучених Державах сіоністи влаштують мітинги, протестів проти нападів арабів та оскаржують уряд Великої Британії за те, що він не подбав про забезпечення єврейського населення. Щоб показати, що він дбає про забезпечення Ротшильдівих колоній, уряд МекДоналда послав військи в Палестину, яке вже розправляється з повстанням арабів.

ЗА ХВІСТ І НА СОНЦЕ.

Наша пропозиція професорові М. Мандриці.

В "Укр. Роб. Вістях" з 27. серпня 1929 року вміщено листа шаповалівського есера М. Мандрики до його однопартияї в Злучених Державах Б. Залевського, в якому "Директор" викриває рйжні плани про роботу шаповалівців в Канаді та називає українських фармірів і своїх співробітників не зовсім приятельськими епитемами.

У своїй рептіальї з 4. вересня "професор" пробіє відкритись від того листа епіономовид, що це не його лист, що цей лист "вкрадений", що, нарешті, йому самому "важко сказати, що ліпше: брехня фальшивник, чи злодій".

В "Зфальшованому листі накопичено всякої всячини", — каже Мандрица, — одначе комуністичним шпикам ніяк не пощастило ні вишукати, ні відумати "длянів шаповалівців" в Канаді.

З повної писанини Мандрики видно, що сам він не знає, на яку ногу стати і просто падається у своїй відповіді. Коли лист сфальшований — то значить, не було потреби більшовикам того листа "вкрадати", вони могли його просто сфальшувати й кінець. Коли ж лист "вкрадений", то значить, що він не є сфальшований, він є справжній Мандриков лист і більшовики не винні в тому, що у великого пана професора "листи накопичено всякої всячини".

Але справа не стоїть ще так безнадійно, щоб не можна було довести, чи того листа сфальшували більшовики, чи його написав сам пац професор. І щоб це вивести, як то кажуть, на чисту воду, то ми ось що пропонуємо М. Мандриці: взяти з собою двох, трохи п'ятьох свідків і прийти до

КРІЗЬ ЧЕРВОНІ ОКУЛЯРИ.

Як алінти в часі війни використовували для пропаганди друковане слово.

Ми цим разом не агітуємо не пропагуємо. Кої ж воно все ж таки виглядає на агітацію чи пропаганду, то це не наша вина. Ми беремо це "The Saturday Evening Post", тож нехай на їх душі буде цей гріх.

"The Saturday Evening Post" оповідає нам, почавши з 44-ї сторінки, а закінчивши на 17-їй так:

Мікалітський комітет воїнової пропаганди складався з представників Великої Британії, Франції, Італії і Злучених Держав. Створився він після конференції в "Crows House". Цей комітет керував лінею алінтської пропаганди до кінця війни. Протоколи мітингів того комітету творять собою книжку пропагандової науки й мистецтва.

Наступ газетами на німців і їх союзників — був міцніший, впливовіший і страшніший, як наступ військ на фронті. Наступ алінтських військ німі виділяли, а наступу друкованого слова, що розкладав німецьку армію, що вбивала віро в побіду серед населення, німі не могли відбити.

Як цей наступ алінти провадили? А ось послухайте: пропагандовий комітет наказав своїм агентам звязатися з тими друкованими органами різних нейтральних країн, які (газети) діяли в нейтральних становищах до війни, або навіть прихильно до німців.

Чому указав з тими газетами шукали звязку алінтські пропагандисти? Думаєте, що тому, щоб зробити їх прихильними алінтам? Нічого подібного. Тому що ті газети допускалися в Німеччину, тому з тих газет німецька преса цитувала ці передруковувала статті, що покликалися на їх опінію.

Значить в інтересі пропагандистів було мати звязки з такими газетами, на які в Німеччині дивилися як на неворогів, але як на прихильних. І в цих "прихильних" до Німеччини газетах алінтські пропагандисти проводом американських спеців провадили так "прихильну" Німеччині агітацію, що вона вбивала віро німецького населення в побіду. Вона, наприклад, так жаліла німецьких годолетніх жінок і дітей, що ті починали протестувати і домагатися поживи.

Коло італійська армія була розбита коло Коронето і цим надія на побіду в Італії дуже підупала. До американській "Комітет Публічної Інформації" вилдав до Італії багато раних американських італійців, щоб вони розповідали населенню, яка то Америка сильна.

Орже діло за М. Мандрикою. Ми чекаємо на вістку у призначення діи. Наша адреса Cor. Pritchard and McGregor Sts. Про призначення діи можна порозумітися телефоном наш телефон 51465.

Ми переконані, що в інтересі самого професора є доказати, що цей лист сфальшований. Отже за М. Мандрикою слово. Редкація "У.Р.В."

ГЕРАБНИЦЬКА ПОЛІТИКА ШЛЯХТИ В СХ. ГАЛИЧИНІ.

Геманітська концесія, що передбачає за 60 років електрифікувати Польщу, провадитиме що електрифікацію тільки в корінній Польщі, не дивлячись на те, що умови для електрифікації Східної Галичини є сприятливіші.

— Треба один раз зайти та подивитися. Це гемблярство, й про него треба писати, треба викрияти перед українським робітництвом і фермерством шкідливість таких гемблярств.

Послухав я свого товарища й одного разу зайшов на оцей "горс реїсес".

Я вже на "горс реїсес". Ще година до розпочаття програми, а людей вже повно

всюди, що тяжко пропхатися, і з такою бідною вдалою мені приміститися на "Тренд стенді". Звідси дуже добре студіювати коней і людей.

От тобі організація, от дисципліна, — подумав я собі. Все на час. Коли-б так члени в робітничих організаціях придерживалися точностей, як ось тут, коли-б так цікавилися.

Ось кожній і кожній здасть в руках "літературу" й з таким запалом; з такою цікавістю студіюють, що й це й не бачив.

Білі на "Беки Дір", — напірала якась жанка на свого чоловіка.

А мені хоч очі вибери, то не знаю про що йде мова. — Що ти знаєш, я буду білий на "Бумеранг". Тут я додивався, що це назва коней. Зліз з "Тренд стенді", пішов між тисячу публіку, яка розмовляла ріжними мовами. Касієри в будках їж

пріли, відбираючи гроші від тисячньої товпи народу.

Не м'я його похитнті в своїй голові ані до мистецтва, ані до спорту. Бо хіба це можна назвати спортом? Тисячі людей тягнуть долари за доларами, десятки за десятками, а самі ходять, як напівбожевільні. Це велике гемблярство, а не спорт, що дав би цій масі народу вдоволення.

Задзвонив давненок. Вся маса народу звернула свої очі на велику таблицю, на якій було багато номерів та ріжних конических назв.

"Коман, Магрет, коман, Голи, коман..." — кричали тиесні.

Зразу я не знав, чого люди з таким напруженням кричать, але такі зараз побачив перегони коней і не питання для мене стало яким. Перші перегони скінчилися, дехто виграв по пару доларів, а десятих тисяч нічого не дістали з цієї коміції. Люди знов упустилися до будок-кає, "битувати". Якогось припадково наїз на мене мій знайомиць. Він держав в руці около десять тикетів, що "забитував".

Ви вже щось виграли? спитав він мене.

Ще нічого, — сказав я йому, — ще й грати не пробував.

А я "санова ган" вже виставив десятки в перших перегонах. Може тепер виграю.

Пару тижнів тому назад до цього самого робітника зайшли були товарищкі з відділу Жінескці, щоб купити за квадрата тикет на розігражку й він відмовився.

Я не маю звідки давати, в мене жінка, діти...

А тут тисячі таких, як він, що кидають своїми тяжко зарпашованими грошми, як в бодото й не думають ані про жінок, ані про дітей. Надбав я також і своїх товарищів, що й цього разом працюють, кдрі вже нарікають на недостат, на довги, а на кожні перегони "битували". Останнє віддавали.

По скінченню перегонів всі рушили до своїх автів, до "тексів", або пішком додому. Я собі казала, щобись, бий на номер 121.

Та той також був добрий... А я, хлопці, голий, як бубин! Водів би був купити суматка.

Я вже також не маю з чим іти загра.

Дів'яїдї, як багатом траєнув...

Та чи годе все те переповістї, про що говорили люди, виходячи з "горс реїсес"?

Про все переповістї не можна, але ви всі догадуєтесе, з яким настроєм вони виходили. Кішені порожні, а в головах "віють вітри".

Моя парода: не йдїте на "горс реїсес", бо це не для спорту, а для бізнесу.

Драпака.

ЗАЛІЗНИЦЯ ЗАВМИРАЄ.

Слідя і Західня ліні Китаїсько-Східної Залізничі зовсім замерли. Працює тільки невелика і мало прибуткова Південна лінія. Були не тільки записаня поїздів, але й повна перерва на цілу добу. Сімоз звільнення захопило 8,000 радянських службовців, не знаючи на арешті і вислання.

Економічне життя в Харбїні завмерло. Банкі припинили дисконтної операції. Багато крамниць і підприємств закрьлося. Багато векселів пред'являються до протесту. Публікуються банкротства. Чжан Го-Шен ультимативно запропонував усім радянським службовцям 4-го відділу залізничі й шкї, — де вчаться діти радянських залізничників, повернутися з 15. серпня на роботу, загрожуючи в противному разі новими карами.

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!